

РЕШЕНИЕ

№ 994

гр. София, 24.02.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.02.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **10495** по описа за **2014** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, подадена чрез процесуален представител адв.А. Н. К. срещу РЕШЕНИЕ № 61 от 19.09.2014г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав по н.ах. дело № 17808/2013г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът излага, че е установено по категоричен начин извършването на нарушението, приложен е материалния закон, който е бил в сила към момента на извършването му и не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 19.09.2014г. на СРС, НО, 116 състав по н.ах.дело № 17808/2013г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № К-0028423/25.03.2013г. на Главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в К..

Ответникът- Сдружение ”Централен младежки клуб на скаутите в България” в хода на съдебния процес се представлява от адв. С.З., който оспорва жалбата и изразява доводи за нейната неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като

правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 19.09.2014г. по нахд № 17808/2013г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав е отменил наказателно постановление /НП/ № К-0028423 от 25.03.2013г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в К., с което на основание чл.67 от Закона за туризма на Сдружение ”Централен младежки клуб на скаутите в България”, представлявано от Р. Е. П. е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за извършено нарушение по чл.17 ал.1 във вр. чл.27 ал.2 и § 1 т.14 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. И. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че незаконосъобразно юридическото лице е подведено под административно-наказателна отговорност, тъй като в хода на административно-наказателното производство от контролния орган е допуснато нарушение на чл.57 ал.1 т.2 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав правилно е приложил материалния закон. Не е налице е отменително касационно основание по см. на чл.348 ал.1 т.1 и ал.2 НПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Ответникът е подвел под административно-наказателна отговорност Сдружение ”Централен младежки клуб на скаутите в България”, представлявано от Р. Е. П. за това, че на интернет сайта www.scouts-bg.org са публикувани оферти за организирани туристически пътувания без да притежава удостоверение за регистрация на туроператорска и туристическа дейност.

За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административнонаказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са посочени в чл.57 ЗАНН /описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени) и те съставляват мотивите - фактическите и правните основания, от които следва постановеният от наказващия орган резултат.

Настоящият съдебен състав, приема, че така установените нормативни изисквания относно правилното правно квалифициране на установеното при проверката, не са спазени, поради което наказателното постановление от 25.03.2013г. е издадено при съществено нарушение на чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН. Изискването за точно посочване на законовата разпоредба, която е нарушена е задължителен реквизит на АУАН и на наказателното постановление. Това е една от гаранциите за законосъобразност на

същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на гражданите и юридическите лица - страни в административнонаказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С посочването на конкретната нарушена законова норма се довежда до знанието на адресата защо и на какво основание административнонаказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция, което е предпоставка да организира защитата си в пълен обем. От друга страна наличието на точно посочване на нарушената норма улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност на НП, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за посочване на нарушените законови разпоредби според ЗАНН е такова, че неправилната правна квалификация на фактическата обстановка съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна му. В наказателното постановление трябва да има пълно, безпротиворечиво единство между установените факти и подвеждането им под правилната правна норма на материалния закон.

Установените нарушения при процедурата по налагане на наказанието опорочават административнонаказателния процес и издаденото наказателно постановление в резултат на него е негоден за налагане на държавна принуда инструмент и не може да породи целените от законодателя последици в правната сфера на нарушителя.

Административнонаказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните закони, в случая ЗТ, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно-наказателните разпоредби, да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите норми. В конкретния случай, когато държавните органи искат да ангажират административно-наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл.6 от ЗАНН, след като опишат нарушението както от обективна, така и от субективна страна, вярно да го квалифицират с относимата към състава му правна норма. От обективна страна, административното нарушение се характеризира и с формите на изпълнителното деяние на същото, както и с предмета на нарушението. Тъй като в настоящата хипотеза е санкционирано юридическо лице не се изследва субективната страна на деянието, която не е елемент от състава, тъй като отговорността е обективна, безвиновна.

На следващо място и съгласно чл.3 ал.1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага законът, който е бил в сила към момента на неговото извършване. В обстоятелствената част на НП се твърди, че нарушението е установено на 06.03.2013г., а НП е издадено на 25.03.2013г. Към този релевантен период от време в сила е бил Закона за туризма /обн. ДВ.бр.56/07.06.2002г., отм. ДВ.бр.30/26.03.2013г./. От разпоредителната част на НП не става ясно, касаторът дали е приложил именно този нормативен акт, или е приложил санкционни разпоредби от Закона за туризма, обн. ДВ. Бр.30/26.03.2013г. Навсякъде където е цитиран нормативния акт е посочено, че се има се предвид Закона за туризма « нов, ДВ.бр.30/26.03.2013г.», в който твърдените за нарушени разпоредби на чл.17 ал.1, чл.27 ал.2 и § 1 т.14 не разкриват състав на административното нарушение, за което е повдигнато административно-наказателното обвинение на «Централен младежки клуб на скаутите в България», представлявано от Р. Е. П..

Съдът, в решаващия състав, намира че и датата на издаване на НП не е вярно посочена в него /чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН/. Ако се приеме, действително, че същото е издадено на 25.03.2013г., то защо е изпратено на ответника с писмо изх.№ С03-4230/27.09.2013г. /и е получено от него на 30.09.2013г./ т.е. 6 месеца след постановяването му, което обстоятелство внася основателно съмнение дали НП не е антидатирано. Посоченият реквизит е съществен, тъй като е определящ по отношение на преклузивния срок по чл. 34 ал.3 от ЗАНН / административно-наказателното производство се прекратява, ако не е издадено НП в 6 месечен срок от съставяне на АУАН/.

Следователно при издаването на оспореното НП са допуснати множество съществени процесуални нарушения, които възпрепятстват осъществяването на правото на защита на «Централен младежки клуб на скаутите в България», представлявано от Р. Е. П. в пълен обем. Нарушаването на правото на ефективна защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, което не може да бъде отстранено в съдебното производство и правилно въззивният съд е отменил процесното НП № К-0028423/25.03.2013г.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 19.09.2014г. на СРС, НО, 116 състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 61 от 19.09.2014г. постановено по н.ах.дело № 17808/2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

